

[Geert-Jørgensen.]

ældrene synes mig at være meget ubetimelig. Man ser bl. a. i denne Henvendelse, som jeg lige har læst igennem, at man foreslaar indført Amtsskolekonsulenter, og Amtsskolekonsulenterne skal alene føre Tilsyn med Undervisningen; det fremgaar af selve Henvendelsen, at Forældrene ingen Plads har i Tilsynet med Undervisningen i Skolen. Det vil altsaa sige, at man har skudt Forældrene ud og sat Amtsskolekonsulenten i Stedet for Sognepræsten og i Stedet for hele Skolekommissionen.

Alligevel vil jeg gerne anbefale dette Forslag, naar det kommer frem fra den højtærede Undervisningsminister, og anbefale, at Loven ændres, og at Præsterne ikke længere bliver fødte Medlemmer af eller Formænd i Skolekommissionerne. Jeg vilde saa meget hellere gøre det, hvis vi saa tillige kunde undgaa Amtsskolekonsulenterne og lade den af Forældrene valgte Skolekommission faa en afgørende Myndighed baade med Hensyn til at kalde Lærere og at afskedige Lærere og med Hensyn til at føre Tilsynet med Skolen i det hele taget. Hvorfor skal vi have disse Skolekonsulenter, og hvad Gavn gør de? Det hidtilværende Tilsyn har dog haft den Fordel, at det var gratis, at Præsterne og Provsterne har gjort deres Gerning deri uden noget Vederlag. Skal vi have 22 Amtsskolekonsulenter, maaske ogsaa med dertil hørende Kontorer, saa gaar let den ene kvart Million eller mere med; det kan jeg ikke foretage nogen Beregning over; men det bliver i hvert Fald en meget kostbar Historie, og det er dog ogsaa værd at tage Hensyn til i de trange Tider, hvor Kronerne ikke falder ned fra Skyerne. Jeg formener, at den kommunale Skoles Bestyrelse i et Sogn kan overlades til en Skolekommission, valgt af Forældrene og blandt Forældrene, og til Sogneraadet, som er valgt af de almindelige Vælgere i Sognet; de maa have Myndighed til at ordne deres Skoler. Kunde man ikke vise Forældrene og Vælgere i Sognet den Tillid, at vi giver dem et større Ansvar, end de nu har? Det er dog Ansvaret, Vælgerne trænger til at faa. Vi siger: Sognets Skole i Sognets Hænder, Forældrenes Skole i Forældrenes Hænder; de skal have Ansvaret for Børnene; og lad os saa undgaa Amtsskolekonsulenterne, for dem har vi ganske simpelt slet ingen Brug for.

Betæneligheden fra Kirkens Side med Hensyn til Religionsundervisningen ved, at Præsterne skal fratræde Skolekommissionerne, deler jeg ikke; jeg nærer ingen som helst Betænelighed ved, at Skolekommissionen bliver frit valgt af Forældrene, og at

de ogsaa faar Tilsynet med selve Skolens Arbejde; thi Forældrene skal bære Ansvaret for deres Børns Religionsundervisning som for deres Opdragelse eller Ikke-Opdragelse i det hele, ogsaa for, om de skal opdrages i den kristne Tro eller ej. Og Garantien for Religionsundervisningen er der andre Magter end Præsterne, der kan danne; der er nemlig hele den kristne Menighed, og det er noget andet og noget meget stærkere end Præsterne. Men desuden bliver Religionsundervisningen i Skolen ganske, som Lærerens Personlighed er, og som hans Indstilling i det hele taget er. Hvis Læreren har sit Hjerte i den Kristendom, han skal føre Børnene ind i, bliver hans Undervisning subjektiv; der bliver Varme deri; han giver Barnet Syn og Sans for det, som Kristendommen nu rummer for ham. Har Læreren ikke sit Hjerte deri, saa bliver hans Undervisning objektiv, en kølig Fremstilling af den kristelige Lære, og den er mere eller mindre værdiløs, og er Læreren Modstander af Kristendommen, bliver hans Undervisning skadelig, og det var bedre, om Børnene slet ikke fik nogen Undervisning i Religion. Nu findes alle tre Slags Lærere selvfølgelig, for Lærerstandens er kun et Udsnit af selve det danske Folk, og den Slags uheldige Ting kan i det hele taget ikke forhindres.

I Forbindelse med dette vilde jeg gerne have Lov til at omtale et andet særligt Forhold, der berører Skolen eller en vis bestemt Skole, nemlig Døvtummeskolen. Vi har her i Landet en halvtrediehundrede døvtumme Børn. Nu fortæller man mig — jeg har ikke haft Tid til at se efter, men man fortæller mig det —, at Tredie Hovedrevisorat har kritiseret de høje Udgifter til Døvtummeskolerne, og det er der vist egentlig ogsaa Grund til. Det at have døvtumme Børn er en stor Ulykke for Forældrene, og den Dag, da det gaar op for dem, at deres Barn ikke kan høre, føler de det som en stor Ulykke. De faar da Lov til at beholde det lille Barn hjemme, til det bliver skolepligtigt, det vil sige til det bliver 7 Aar gammelt, og saa skal Barnet tages fra Forældrene, saa er Forældrene pligtige at sende det hen paa en Døvtummeskole, til Fredericia eller København, og det er det tidt svært for Forældre at gøre. Udgifterne til Døvtummeskolerne skal, efter hvad der er fortalt mig, ligge mellem 2 000 og 4 000 Kr. aarlig pr. Barn — det er meget, uhyre meget —, og deres samlede Oplærelse skal koste op imod 30 000 Kr. Jeg kan ikke beregne det og vil heller ikke give mig af med at kritisere Døvtummeskolernes Ud-